

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Iesvitarvm Assertiones, Ex Epistola Priori Divi Pavli ad Timotheum, in Schola Dilingana disputatas, quibus totum Papatum stabilire conati sunt, pia responsio

**Bidembach, Wilhelm
Osiander, Lucas**

Tvbingæ

VD16 B 5358

Quam quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36892

etiam libentius utimur, quod vetustis Patribus usitatam fuisse scimus. Nam neque Origeni, Athanasio, Hilario, Ambrosio, Basilio, Hieronymo, Chrisostomo, Hesychio, Arnobio, Sedulio, Theophilacto, Haymoni, Bernhardo displicuit: neque Glossa ordinaria, Thomas Aquinas, Lyra, Bonaventura, Erasmus Roterodamus, & Iacobus Sadoletus abhorserunt.

IESVITÆ.

Quam quidam repellentes, circa fidem naufragauerunt.

VII.

2. Tim. 2.

Heb. 11.
1. Cor. 13.
Jac. 2.

Igitur qui bonas actiones contemnendo, & pravae admittendo, bonam repellunt conscientiam, viam ingrediuntur periculosa, in qua mirum non esse, si fidei naufragium faciant. Horum è numero sunt Hymenæi, hoc est, nuptiales & voluptuarij homines, maximè qui contra fidem Deo datam, hodie nupturiunt: Sunt & Alexandri, nempe arrogantes, & contentiosi homines. Nec leuiter attingendum, quod Apostolus lo Fides similis est naui: ut enim nauis ita est ad merces vehendas necessaria, ut illis vacua esse possit, nullamq; domino utilitatem adferre, sic & fides necessaria quidem est, ad bonas actiones inferendas in cælum, sine illis (otiosa etamen & inutilis) esse potest.

RESPONSIO.

In

In hac assertione quis non rideat intempestiuam & insolens allegoriā de Hymenaeis & Alexan- dris: quis nō detestetur Iesuitarum licentiam, qui, quasi ex professo scripturā ludibrio habeant, sensus alienissimos fingunt: Sic solent tenebrarū filij tene- bras luci inferre, & scripturas non maiori reveren- tia, quām fabellas Aēsopicas tractare. Vbi iam il- le, quas toties crepant, Patrum interpretationes? vbi sunt, qui per Hymenaeos nuptiales, per Ale- xandros arrogantes intelligunt: Dilingē sunt, Ies- suitæ sunt, pileati sunt, mox mitrati, & Galera- ti, & Thiarati futuri sunt. Nunquid hoc sufficit? Sit pro ratione voluntas. Sed disperdat Dominus vniuersa labia dolosa, & linguam magniloquam. Qui dixerunt, linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt, quis noster Dominus est?

Non minus inconcinna est similitudo de nauī mercibus vacua, & fide vacua operibus. Nam in hac Metaphorica loquutione (circa fidem naufragium facere) perspicuum est, fidem non nauī, sed merci- bus quæ nauī uehuntur, quarumq; in saeuis tempe- statibus sēpē iactura fit, comparari. Sed esto sanè, sit fides nauis, sit nauis mercibus vacua: quid inde aliud consequitur, quām esse quandam fidem, cum qua non necessariō sint coniuncta bona opera, quas Iis est fides miraculorum, de qua Paulus 1. Corint. 13. qualis est fides historica, quam & dæmones habent, sed contremiscunt. Hanc fidem bonis operibus ca- rere qui negarit, inter nostros scimus neminem: qui affirmarint, plurimos nouimus. Fides autem qualis & à Paulo vbiq;, & ab authore Epistole ad He-

G iij bræos

bræos cap.::, describitur, vt bonis operibus nunque
est vacua, sed semper prægnans & foecunda: ita na-
ui mercibus onustæ rectius quam vacuae compara-
tur. Ut tamen nauis non quia mercibus referta est,
sed quia prudenter gubernatur, & certum littus pro-
positum habet, ad portum defertur; sic fides, nō quia
operum ferax est, sed quia à Spíritu sancto, secun-
dum verbi diuini gnomonem ad vnum Christum
dirigitur, nos ex huius mundi (qui à Chrysostomo
πολυπλοκὸς πίλαρος dicitur) procellis & tempestatibus ad
exoptatissimum æternæ salutis portum euehit.

I E S V I T Æ.

Quos tradidi Sathanæ, ut discant non
blasphemare.

VIII.

Vt Synagoga vetus à Deo potestatem habuit, illos occi-
dendi, qui Sacerdotii obedere renuissent, ita Christi Ecclesia
Ponti, et martyrum (celibus Anthero, Cypriano, & Augustino) ab ipso authori-
ad Episcopos prouinciae Be. ratem habet eos tradendi Sathanæ, vel à communione cetero-
thiæ. Cypri. li. rum fideliū præcendit, qui lethali peccato, præsertim heresi-
z. epist. 11. Aug. conuinciam addiderint. Huius autem animaduersionis finis
quest. super deu. li. 5. ca. 39. Matt. non tantum efc peccanis salus, sed & publica utilitas Eccle-
28. 1. Cor. 5. sie, cuius partes, ut unius possunt contagione vitari, ita u-
2. Thes. 3. 1. 1c. 1. nius supplicio in officio conuineri. Qui vero Ecclesiæ potestas
Can. Apostl. 10. tem hanc impudenter negat aut conteinuit, is dignus est, qui
Calixtus Pont. martyris epist. ad eius censura notatus, in potestatem veniat Sathanæ, atq. ab
oec Epis. Galliæ, omnibus exhibetur, tanquam qui cum sacris literis, cum
Vrb. Pon. mar. Aposto-